

ABSTRAKT

Tato práce se zabývá tématem snů ženských protagonistek o společenském vzestupu ve dvou románech: *Gilgi, jedna z nás* od Irmgard Keunové a *Milovnice* od Elfriede Jelinekové. Práce je rozdělena do tří hlavních částí, přičemž úvodní část se věnuje románu *Gilgi, jedna z nás*, druhá část románu *Milovnice* a závěrečná část srovnávací analýze snů protagonistek o společenském vzestupu. První dvě kapitoly nabízí před samotnou analýzou nejprve teoretické pozadí knih v podobě kulturního a literárního kontextu a úvodu do života auterek. Tedy v případě knihy *Gilgi, jedna z nás* je pozornost zaměřena především na společnost v období Výmarské republiky, je představen koncept nové ženy a co se literárního kontextu týče, je pojednáno o literatuře nové věcnosti. Z analýzy vyplývá, že hlavní hrdinka Gilgi odpovídá konceptu nové ženy. Její vnitřní postoj, postavený na píli a disciplíně, je základem pro její ambiciózní sny dostat se co nejdál vlastním přičiněním. V případě knihy *Milovnice* je vyzdvihnuto postavení žen v druhé polovině 20. století, je představena feministicky orientovaná literatura 70. let 20. století a jsou přiblíženy hlavní hrdinky Brigitte a Paula. Ty jsou vykresleny jako ženy, které se nedokáží samy ve společnosti posunout a sny o vzestupu jsou závislé na jejich mužích. Ze závěrečného porovnání snů protagonistek obou knih je patrné, že se Paula a Brigitte od Gilgi velmi liší v tom, jakým stylem se chtějí ve společnosti posunout výš. Zatímco Gilgi chce být plně samostatná, Paula a Brigitte vkládají osud do rukou svých mužů. Brigittě se to v zásadě vyplatí, Paule ne. Zda se Gilgi ve společnosti výš posune, otevřený konec knihy neprozrazuje.